

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Dalilou Marečkovou v právní věci žalobce: **R. V.**, nar. ..., státní příslušnost Ukrajina, t. č. v zařízení ZZC Bělá-Jezová, zastoupen JUDr. Annou Doležalovou, MBA, advokátkou se sídlem Veleslavínova 55/12, 301 00 Plzeň, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, pošt. schr. 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2013, č. j. OAM-269/LE-BE03-K07-2013,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Soudem ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Anně Doležalové, MBA se přiznává odměna ve výši 10.200,- Kč, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do 30 dnů po právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 29. 11. 2013, č. j. OAM-269/LE-BE03-K07-2013, rozhodl žalovaný podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších

předpisů, (dále jen „zákon o azylu“), o neudělení mezinárodní ochrany žalobci. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, které by bylo možné podřadit pod důvody pro udělení azylu taxativně vyjmenované v § 12 zákona o azylu, jmenovaný nesplňuje ani zákonné podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu.

Toto rozhodnutí žalobce napadl žalobou, ve které uvedl, že žalovaný nedostatečně zdůvodnil, proč se rozhodl žalobci neudělit tzv. humanitární azyl ve smyslu ustanovení § 14 zákona o azylu. Rovněž zpochybnil závěr žalovaného o neudělení doplňkové ochrany podle ustanovení § 14a zákona o azylu a dodal, že by s ohledem na svou finanční situaci byl zcela bezprizorní. Ze všech výše uvedených důvodů navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že řádně zjistil a vyhodnotil veškeré skutečnosti potřebné pro rozhodnutí ve věci. K otázce humanitárního azylu uvedl, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, svědčící o tom, že by mu tato výjimečná forma ochrany měla být poskytnuta. Pokud jde o doplňkovou ochranu, pak konstatoval, že žalobcem uváděné důvody nelze podřadit pod žádný z důvodů podle ust. § 14a zákona o azylu. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu dne 16. 10. 2013. Ve své žádosti uvedl, že svou vlast opustil v roce 2003, kdy odjel za prací přes Polsko do ČR. Jako důvod žádosti uvedl, že v ČR je již 10 let a chtěl by zde získat občanství. Rovněž uvedl, že ve své vlasti neměl žádné problémy se státními orgány.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (v souladu s ustanovením § 51 odst. 1, věta druhá s. ř. s.) a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Dle § 14 zákona o azylu platí: *„Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.“*

Právě proti nedostatečnému zohlednění případu hodného zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu směřuje první žalobní bod. Žalobce má pravdu, pokud zdůraznil, že nebylo jeho povinností uvádět, jakého typu mezinárodní ochrany se domáhá, neboť zjišťováním okolností, zda jde o případ zvláštního zřetele hodný pro udělení humanitárního azylu, se má zabývat správní orgán z úřední povinnosti. V tomto ohledu skutečně nebylo namístě, aby žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí zmiňoval, že se žalobce udělení

humanitárního azylu nedomáhal. Z kontextu odůvodnění napadeného rozhodnutí je nicméně zřejmé, že se ze strany žalovaného jednalo pouze o konstatování nad rámec, a nikoliv o stěžejní důvod pro neudělení humanitárního azylu. Z obsahu odůvodnění je naopak zjevné, že žalovaný při hodnocení podmínek pro udělení humanitárního azylu vycházel primárně ze sociální a ekonomické situace žalobce, přihlédl k jeho věku a k dobrému zdravotnímu stavu (jak žalobce opakovaně potvrdil). Žalovaný proto správně uzavřel, že se v posuzovaném případě nejedná o zvláštního zřetele hodný důvod pro udělení humanitárního azylu. Žalovaný se tak zcela zjevně zabýval otázkou, zda případ žalobce lze považovat za případ hodného zvláštního zřetele. Výklad tohoto neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na konkrétní skutkový stav je soudem plně meritorně přezkoumatelný (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 1. 2015, č. j. 1 Azs 200/2014 – 27). Soud se proto zaměřil na otázku, zda žalovaný ve vztahu k tomuto neurčitému právnímu pojmu neučinil nesprávný úsudek a nepominul některý z případů hodných zvláštního zřetele, který by mohl ovlivnit jeho výslednou úvahu o udělení či neudělení azylu. V tomto ohledu však soud v postupu žalovaného pochybení neshledal, neboť žalovaný vzal v úvahu všechny relevantní skutečnosti, které v dané věci vyplynuly, přičemž pokud se zabýval celkovou situací žalobce, vzal v úvahu i délku jeho pobytu v České republice, která je z rekapitulační části jeho rozhodnutí velmi dobře patrná. Za dostatečné přitom soud považuje i odůvodnění žalovaného, který s ohledem na to, že žalobce ve správním řízení neuvedl žádný z důvodů, který by potenciálně mohl být důvodem zřetele hodným, nemohl jeho situaci vážít jinak, než jen z obecného hlediska.

Jako důvodnou soud neposoudil ani námitku o nedostatečném odůvodnění neudělení doplňkové ochrany podle ustanovení § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí správně uvedl, že v řízení nevyšly najevo skutečnosti, které by nasvědčovaly hrozbě vystavení žalobce nelidskému či ponižujícímu zacházení. Důvody uváděné žalobcem (špatná finanční situace) takovými skutečnostmi rozhodně být nemohou.

Žalobce se svými námitkami neuspěl. Jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly. Odměnu soudem ustanovené zástupkyně žalobkyně určil soud ve výši 10.200,- Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 9.300,- Kč za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání doplnění žaloby a sepsání repliky žalobce – § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] a ze tří paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. srpna 2015

JUDr. Dalila Marečková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková